

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

11. De discordia, contentione & schismate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

C A P. XI.

D e discordia, contentione, & schismate.

DIscordia est dissensio voluntatum circa bonum quod ex charitate velle debemus: si circa malū laudabilis est dissensio, quod velle debemus. Non enim peccatum discordiae est dissentire ac discordare in bono, si in eo concordare obligati non sumus; si solum rogantem, ut cum illo ingrediaris Religionem, recuses, non peccas discordando.

Adde etiam ex inculpata ignorantia oriri dissensionem voluntatum, dum unus hoc, alius aliud medium ad honorem Dei, vel proximi salutem conuenientius probalitatem iudicat, sicut inter Paulum & Barnabam. Act. 15.

Contentio est impugnatio veritatis, cum confidentia Clamoris. N. Veritas dupliciter potest impugnari. 1. Intentione formalis, cum quis agnitam veritatem impugnat. 2. Intentione Virtuali, non curans siue doctrina vera sit, siue falsa. Eademque est ratio de eo, qui veritatem oppugnat, per culpabilem ignorantiam existimans esse fallitatem. Sic heretici. Loquimur autem de oppugnatione, quae fieri fit: nam si exercitii causa ad exploradam alterius doctrinam; laudabilis est. 443.

Contatio seu veritatis impugnatio ex genere suo est mortale, oppositum paci & charitati, per quam tenemur proximo consentire in bonis ipsis necessariis. Veritas autem sacer necessaria est proximo ad animae salutem. Ergo eam contentiose tollere velle, est peccatum. (Hinc Galat. 5.) Additur cum confidentia Clamoris, clamor aggrauat.

NB. Oppugnationem cum clamore falsitatis ob
T scanda-

scandalū posse esse mortale. Quapropter disputat. Duplex de rebus fidei sēpe vitiosa. 1. Ex parte disputantū hæresi, P. non sit satis doctus, qualem Apostolus requiriāt; Tit. 1. Et prohibetur laicis sub pœna ferendæ cunctæ sufficiātia, locum, si laicus doctus, & deinde in Germania laicos priuatim disputare moris. 445.

Ex parte eorum coram quibus. Nam sēpè inde auditores vim obiectionum penetrant, quamvis intelligant earum solutionem, quare concionatores docti habent sibi cauere. 446.

2. Ex parte eorum, quibus ī V. C. Pertinacibus reticis, apud quos nullus fructus. Melius ad commandos conuersos fit, ut in concionibus eorum dacia falsitatis ostendantur.

Deniq; addo ex D. Thoma: Cum bonum ex grā causa; malum autem ex quo quis defecit sit, quens esse, vt bonae ac laudabilis contentionis descriptio sit. *Impugnatio falsitatis, cum debito etiam modo, congruo loco, tempore, &c. instituta.* 446.

Schismatis peccatum committitur, cum quis se segreget ab unitate Ecclesiæ, prout ea est corporisticum ex diuersorum statuum fidelibus tanquam membris inter se, & cum uno capite Christo, et in terris vicario connexis. De quo Rom. 12.

Duplex est Modus schismatis. 1. Si quis se separat à capite Ecclesiæ, Pontifice, qua talis, nolens obediātiam sedi Apostolicæ præbere. Nam si contra hunc pontificem ut priuatam personā aut quia probabiliter putat, non esse caput Ecclesiæ, non est schismatis. 2. Si quis se separat à reliquis membris Ecclesiæ cultu Religionis, Oratione, Sacramentis, &c. &c. orsim agit, quasi Ecclesiæ membrum non sit.

Dupl.

Duplex iterum schisma, purum & iunctum cum
hæresi. Purū ex sola voluntatis malitia renuit obedi-
entiam; idq; vel sola intentione vel operis executio-
ne, sufficit indirecta intentio se subtrahendi ab obe-
dientia, v.c. Si Episcopi cōnuocent Synodum gene-
ralem, sine authoritate Papæ. 447.

Discriben inter hæresin & schisma, quod illud in-
terna mente perficitur, & exterius solum significatur,
ideoq; requiri errorem intellectus pertinacem: At
schisma externo opere consummatur, ideoq; sufficit
ad voluntarium indirectum & imputatum, sic-
ut ad homicidium, &c.

Schisma cum hæresi requirit negationem, summū
Pontificem esse verum caput Ecclesiæ.

Cotoll. Schismata occultum non est verū Schisma:
at occultus hæreticus est verè hæreticus, quia con-
gregatio Ecclesiæ est per fidem, at ubi ea decit, defi-
cit membrum.

N.B. Qui separat se à suo Episcopo, vel particulari
aliqua Ecclesia, nihilominus intendes ac palam pro-
testas, se manere in cōmunione Ecclesiæ vniuersalis,
& sub obedientia Papæ, is propriè nō est schismaticus.

Pœnæ Schismaticorum sunt Excommunicatio
bullaris, tamen non extensa ad fautores. Item Inha-
bilitas ad beneficia, quæ etiā post pœnitentiam non
tollitur, nisi per dispensationem.

C A P. XII.

De Bello.

Differt bellum à rixa & seditione: quod bellū est
multitudinis contra extraneos: seditio contra
multitudinē in eadē Republ. Rixa est paucorū cōtra
paucos vel singulos. N. Bellū & rixa propriè actualē
pugnam significant, seditio etiam præparationem.

T 2

Rixa